

Dosarul nr. 2rac-475/18

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Rezina, jud. I. Negreanu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, jud. A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai

DECIZIE

18 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecător
judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Bristar Grup”, reprezentată de avocatul Vasile Imandii

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Bristar Grup” împotriva Societății Comerciale „Bagser - Service” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea sumei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 8 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea Comercială „Bagser - Service” Societate cu Răspundere Limitată, casată hotărârea din 6 octombrie 2017 a Judecătoria Orhei sediul Rezina și pronunțată o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă acțiunea integral

constată:

La 23 mai 2016, SRL „Bristar Grup”, reprezentată de avocatul Vasile Iamandii, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva SC „Bagser - Service” SRL cu privire la încasarea sumei, dobânzii întârziere și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că în perioada 01 iulie 2015 – 30 iulie 2015, SRL „Bristar Grup” a livrat în beneficiul SC „Bagser - Service” SRL beton cu malaxorul în sumă totală de 25 000 de lei.

Faptul livrării betonului este confirmat prin facturile fiscale seria FB nr. 7756659, seria FB nr. 7756660, seria FB nr. 7756691, toate din data 01 iulie 2015, și factura fiscală seria FB nr. 8156118 din 30 iulie 2015, care sunt semnate de ambele părți și confirmă livrarea betonului.

A menționat că pârâta nu a achitat costul mărfii livrate, astfel soldul datoriei de bază scadente constituind suma de 25 000 de lei, fapt confirmat prin actul de

verificare a decontărilor reciproce între SRL „Bristar Grup” și SC „Bagser - Service” SRL conform situației din 20 mai 2016.

Adresarea înaintată pârâtei în vederea restituirii în mod extrajudiciar a sumei datorate nu s-a soldat cu succes.

A susținut că obligația pârâtei de a achita suma datoriei de bază a devenit exigibilă la 25 februarie 2016, dată la care au expirat 7 zile bancare acordate prin somația nr. 09 din 11 februarie 2016 pentru achitarea benevolă. Prin urmare, ca rezultat al neexecutării somației, pârâta cu începere din 25 februarie 2016 este în întârziere.

Întrucât obligația pârâtei de a achita o sumă de bani reprezintă o obligație pecuniară, acestea cu începere din 25 februarie 2016 i se aplică în temeiul art. 619 alin. (2) Cod civil, dobânzi pe perioada întârzierii.

Și-a întemeiat cerințele în baza dispozițiilor art. 514, 572, 575, 617, 619, 753 alin. (1) Cod civil.

Ulterior, reclamanta a depus cereri de concretizare a pretențiilor, în cele din urmă solicitând încasarea de la SC „Bagser - Service” SRL în beneficiul său a sumei de 25 000 de lei cu titlu de datorie de bază, 7 662,67 de lei – dobânda de întârziere, 979,88 de lei ce reprezintă quantumul taxei de stat achitate la îniantarea acțiunii și sumei de 4 000 de lei – cheltuieli de asistență juridică.

Prin hotărârea din 06 octombrie 2017 a Judecătorei Orhei sediul Rezina, acțiunea a fost parțial admisă.

A fost încasată de la SC „Bagser - Service” SRL în beneficiul SRL „Bristar Grup” suma de 32 662, 67 de lei ce constituie datoria contractuală, 979,88 lei – cheltuieli judiciare compuse din taxa de stat și 3 500 de lei – cheltuieli de asistență juridică.

În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 8 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către SC „Bagser - Service” SRL, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 8 septembrie 2018, SRL „Bristar Grup”, reprezentată de avocatul Vasile Iamandii a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerându-l abuzivă, arbitrară și neîntemeiată.

A considerat neîntemeiată concluzia instanței de apel referitor la faptul că SC „Bagser - Service” SRL din eroare a efectuat achitări în baza facturilor fiscale și le-a declarat la organul fiscal.

A menționat că, odată ce SC „Bagser - Service” SRL neagă livrarea mărfii în temeiul facturilor fiscale, nu le-a contestat și și nu a solicitat nulitatea acestora.

La fel, a susținut drept eronată și lipsită de înțeles concluzia instanței de apel precum că datele ce se conțin în extrasul din Registrul persoanelor juridice, eliberat SC „Bagser - Service” SRL, atestă că aceasta din urmă nu are înregistrate activități în domeniul construcției, având înregistrate doar activități de vânzare a produselor alimentare, tutun, băuturi alcoolice.

Consideră că decizia contestată vine în contradicție cu circumstanțele cauzei și este pronunțată cu încălcarea normelor dreptului material.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei instanței de apel din 8 februarie 2018 a fost expediată în adresa recurenteii la 10 iulie 2018, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire nr. de ieșire 7571 (f. d. 186).

Instanța de recurs constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 8 septembrie 2018 în termen.

La 7 noiembrie 2018, SC „Bagser - Service” SRL a depus referință la recursul declarat de către SRL „Bristar Grup”, prin care a invocat caracterul neîntemeiat al acestuia și a solicitat respingerea lui.

La 11 decembrie 2018, SRL „Bristar Grup”, prin intermediul Secției scrisori și audiență a Curții Supreme de Justiție, a depus cerere de recurs suplimentară împotriva deciziei din 8 februarie 2018 a Curții Supreme de Justiție, prin care a susținut cele invocate în recursul inițial.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe

După cum rezultă din actele cauzei, SRL „Bristar Grup” înaintând acțiunea în judecată împotriva SC „Bagser - Service” SRL, a solicitat încasarea sumei de 25 000 de lei cu titlu de datorie de bază, 7 662,67 de lei – dobânda de întârziere, 979,88 de lei ce reprezintă cuantumul taxei de stat achitate la înaintarea acțiunii și sumei de 4000 de lei – cheltuieli de asistență juridică.

Fiind investită cu judecarea cauzei și având ca obiect restituirea mijloacelor bănești, dobânzii de întârziere și încasarea cheltuielilor de judecată, prima instanță a ajuns la concluzia admiterii parțiale a acțiunii și a încasat de la SC „Bagser - Service” SRL în beneficiul SRL „Bristar Grup” suma de 32 662, 67 de lei ce constituie datoria contractuală, 979,88 lei ca cheltuieli judiciare compuse din taxa de stat și 3 500 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În rest acțiunea a respins ca fiind neîntemeiată.

Judecând apelul declarat de către SC „Bagser - Service” SRL, prin decizia din 8 februarie 2018, Curtea de Apel Chișinău a casat hotărârea din 6 octombrie 2017 a Judecătoriei Orhei sediul Rezina și a emis o nouă hotărâre, prin care a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată.

La adoptarea unei asemenea soluții, instanța de apel a conchis că în cadrul examinării cauzei nu a fost dovedită livrarea mărfii, pentru care se solicită achitarea

datoriei. În acest sens a statuat că semnarea facturilor și aplicarea ștampilelor pe acestea de către SC „Bagser - Service” SRL nu face dovada faptului că ultimei în realitate ar fi fost livrat betonul. În același timp, a susținut instanța că, efectuarea achitărilor și declararea facturilor fiscale la organul fiscal au avut loc din eroare.

Instanța de recurs constată, însă, că instanța de apel la adoptarea deciziei a interpretat eronat normele de drept material și a dat o apreciere greșită materialului probator anexat la dosar, pe când prima instanță, justificat, pronunțându-se asupra aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil în speță, a ajuns la concluzia temeiniciei cererii de chemare în judecată a SRL „Bristar Grup”.

Astfel, instanța de recurs reține că în temeiul facturilor fiscale nr. FB7756659 din 01 iulie 2015, FB7756660 din 01 iulie 2015, FB7756691 din 01 iulie 2015 și FB8156118 din 30 iulie 2015, semnate atât de SRL „Bristar Grup” cât și SC „Bagser - Service” SRL, cu aplicarea ștampilelor întreprinderilor, prima a livrat ultimei marfă – beton M-200 B15 în sumă totală de 25 000 lei (f.d. 8-11), fapt ce atestă că între părțile litigante au fost stabilite relații obligaționale.

Este de menționat că în lipsa unor probe contrare, actele juridice, la caz facturile fiscale susmenționate, produc efecte juridice pentru semnatar, generând obligația pentru SC „Bagser - Service” SRL de a restitui suma indicată în acestea.

Or, materialele dosarului, nu conțin înscrisuri ce ar confirma transmiterea sumei de bani menționate în facturile fiscale întru executarea obligației asumate de către SC „Bagser - Service” SRL, ca urmare, SC „Bagser - Service” SRL având față de SRL „Bristar Grup” o datorie în valoare totală de 25 000 de lei.

Instanța de recurs relevă ca lipsită de suport reținerea instanței de apel precum că în cazul în care lipsește un contract încheiat între părțile litigante, nu poate fi probată tranzacția.

În acest sens, se va nota că art. 195 Cod civil definește actul juridic civil ca o manifestare de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre nașterea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile. Manifestarea de voință trebuie să fie îndreptată spre producerea efectelor juridice: nașterea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile. Intenția de a produce efecte juridice este un element necesar al actului juridic civil, astfel încât aceste efecte nu se pot produce, conform legii, decât dacă o asemenea intenție a existat.

Conform prevederilor art. 514 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Potrivit art. 512 alin. (1) Cod civil stipulează că, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute, iar conform art. 572 alin. (1), (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Astfel că, obligația trebuie executată cu bună-credință, buna-credință fiind o cerință legală, potrivit căreia părțile contractante trebuie să-și execute obligațiile asumate astfel încât efectele contractului să corespundă, în cel mai înalt grad, voinței lor reale.

Distinct de cele menționate, în speță se va reitera că obligația este un raport juridic de drept civil în care o parte, numită creditor, are posibilitatea de a pretinde celeilalte părți, numită debitor, să execute o prestație sau mai multe prestații ce pot fi de a da, a face sau a nu face, de regulă, sub sancțiunea constrângerii de stat.

Mai mult că, pentru existența raportului obligațional urmează a fi întrunite cele trei elemente esențiale și anume, părțile (creditorul – subiectul activ și debitorul - subiectul pasiv), conținutul raportului obligațional, ce constă în toate drepturile de creanță și obligațiile corelative care aparțin sau incumbă subiectelor sale și obiectul raportului juridic de obligații, ce reprezintă conduita concretă la care este îndreptățit subiectul activ și de care este ținut subiectul pasiv.

Prin urmare, raportând prevederile legale citate supra la circumstanțele cauzei, instanța de recurs constată că facturile fiscale nr. FB7756659 din 01 iulie 2015, FB7756660 din 01 iulie 2015, FB7756691 din 01 iulie 2015 și FB8156118 din 30 iulie 2015 corespunde condițiilor de valabilitate ale actului juridic, totodată întrunește cele trei elemente esențiale ale raportului juridic obligațional, inclusiv și obiectul raportului juridic, ce reprezintă obligația debitorului SC „Bagser - Service” SRL de a plăti suma pentru marfa obținută.

Mai mult că la materialele dosarului se conțin și alte facturi fiscale – nr. FB 7756437 din 16 iunie 2015, FB7756438 din 16 iunie 2015, FB7756474 din 19 iunie 2015 și FB 7756475 din 20 iunie 2015, în temeiul cărora, anterior, au mai avut loc asemenea tranzacții de livrare a mărfii – beton, pentru care a fost achitată suma contractată și care sunt recunoscute de SC „Bagser - Service” SRL.

Instanța de fond menționează că specimentul semnăturii și ștampila aplicate pe facturile fiscale FB7756659 din 01 iulie 2015, FB7756660 din 01 iulie 2015, FB7756691 din 01 iulie 2015 și FB8156118 din 30 iulie 2015 sunt identice cu cele aplicate pe facturile fiscale eliberate anterior și recunoscute de SC „Bagser - Service” SRL.

Potrivit art. 93 alin. (16) Cod fiscal, factură fiscală este formularul tipizat de document primar cu regim special, pe suport de hârtie sau în formă electronică, prezentat cumpărătorului (beneficiarului) la livrare de mărfuri, servicii.

Conform art. 108 alin. (5) din Codul fiscal, dacă factura fiscală. este eliberată sau plata este primită până la momentul efectuării livrării, data livrării se consideră data eliberării facturii fiscale sau data primirii plății, în dependență de ce are loc mai înainte.

Astfel fiind, având în vedere că livrarea mărfii este data eliberării facturilor fiscale, nu pot fi reținute argumentele SC „Bagser - Service” SRL, menținute și de instanța de apel, precum că la caz nu a fost probat faptul că livrarea betonului nu a avut loc.

Or, SC „Bagser - Service” SRL nu a prezentat probe care ar indica la ilegalitatea facturilor fiscale, prezentate ca probă de către SRL „Bristar Grup” în confirmarea cerințelor sale.

Mai cu seamă aceasta că, din informația prezentată de Serviciul Fiscal de Stat, prin adresa nr. 26-15/1-09 din 5 octombrie 2017, rezultă că potrivit informației din sistemul informațional al serviciului, agentul economic SRL „Bristar Grup” a

efectuat livrări pe facturile fiscale nr. FB7756659 din 01 iulie 2015, FB7756660 din 01 iulie 2015, FB7756691 din 01 iulie 2015 și FB8156118 din 30 iulie 2015, acestea fiind reflectate în declarația privind TVA pentru luna iulie anul 2015.

Totodată, SC „Bagser - Service” SRL în declarația privind TVA pentru luna iulie anul 2015 a reflectat doar 2 facturi privind procurările efectuate nr. FB7756659 din 01 iulie 2015 și nr. FB7756660 din 01 iulie 2015.

Sușinerile instanței de apel precum că reflectarea în declarația fiscală de către SC „Bagser - Service” SRL, a avut loc prin eroare, nu pot fi admise, instanța de recurs considerându-le neîntemeiate și expuse fără un suport juridic.

Sub aspectul celor relatate se atestă corectitudinea concluziei primei instanțe cu privire la încasarea de la SC „Bagser - Service” SRL în beneficiul SRL „Bristar Grup” a sumei de 25 000 de lei cu titlu de datorie în temeiul facturilor fiscale nr. FB7756659 din 01 iulie 2015, FB7756660 din 01 iulie 2015, FB7756691 din 01 iulie 2015 și FB8156118 din 30 iulie 2015.

În același timp se constată că prima instanță corect a dispus și încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 7 662, 67 de lei, începând cu data de 25 februarie 2016, dată la care a expirat cele 7 zile bancare acordate prin somația 09 din 11 februarie 2016 pentru achitare benevolă, care a fost lăsată fără răspuns de către SC „Bagser - Service” SRL.

Or, potrivit art. 619 alin. (2) Cod civil, în cazul actelor juridice la care nu participă consumatorul, dobânda este de 9% peste rata dobânzii prevăzută la art. 585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

În raport cu cele mai sus reținute, instanța de recurs constată temeinicia hotărârii primei instanțe, prin urmare netemeinicia deciziei instanței de apel.

Pentru motivele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat, care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În același timp, prin prisma prevederilor art. 94 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, care indică că instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părții care a avut câștig de cauză toate cheltuielile de judecată, iar prevederile alin. (1) și (2) se aplică și la repartizarea între părți a cheltuielilor de judecată în instanța de apel, în instanța de recurs și în cadrul revizuirii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a încasa de la SC „Bagser - Service” SRL în beneficiul SRL „Bristar Grup” cheltuielile de judecată în mărime de 499,94 de lei achitate în instanța de recurs cu titlu de taxă de stat (f. d. 188).

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Bristar Grup”, reprezentată de avocatul Vasile Imandii.

Se casează integral decizia din 8 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 6 octombrie 2017 a Judecătoriei Orhei sediul Rezina, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Bristar Grup” împotriva Societății Comerciale „Bagser - Service” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea sumei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează din contul SC „Bagser - Service” SRL în beneficiul SRL „Bristar Grup” cheltuielile de judecată în mărime de 499 (patru sute nouăzeci și nouă) de lei 94 bani.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Ala Cobăneanu